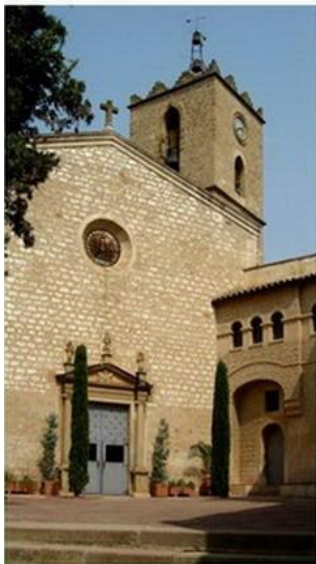

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA PARRÒQUIA DELS SANTS JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 3 de Maig de 2015. Nº 18

MANIFEST EN MOTIU DEL DIA 1er DE MAIG

¡Sí, l'atur baixa! SALARIS retallats, salaris baixos malgrat feines especialitzades, congelació salarial, per sota de l'acorda't, cobrar en negre, SMI... CONTRACTACIÓ PRECÀRIA per ETT, temporals, per hores, dies o setmanes, a temps parcial contra voluntat, suplències... ATUR persones majors de 50 anys, atur de llarga durada, juvenil, sense prestacions... HORARIS difícil conciliació familiar, hores extres no contemplades, horaris rotatius sense previ avis, obligació de disponibilitat total... RETALLADA DE PERSONAL menys personal per la mateixa feina i sobrecàrrega de treball per menys sou...

Encara és avui, 1er de maig de 2015, que continuem lluitant en pro de la justícia vers les noves víctimes de la desigualtat, de l'explotació i de l'atur en el món del treball. Descobrim que aquesta precarietat laboral cada vegada repercuteix més fortament en les persones, les famílies i la societat. Incertesa, inseguretat i inestabilitat emocional i econòmica que deriva en problemes de salut físics i psicològics. Dependència de la família i entitats socials i caritatives que impedeix fer projectes de vida personals. Dificultats per exercir la funció educativa i de suport de la pròpia família.

Creixement de la pobresa, el racisme i la xenofòbia. Dificultat per viure el treball amb plenitud i per a desenvolupar un compromís sindical i organitzatiu pel sentiment d'amenaça constant a perdre la feina. Ens movem per aquesta realitat que vivim, pels criteris de l'Evangelí i per la convicció que, per voluntat de Déu, els béns de la terra són per a tothom. Davant la realitat actual, en l'estructura de la qual es troben profundament inserits tants conflictes, causats per l'home, i en la qual els mitjans tècnics –fruit del treball humà– juguen un paper primordial, cal recordar sobretot un principi ensenyat sempre per l'Església.

És el principi de la prioritat del "treball" davant del "capital" (Laborem Exercens 12 · Papa Joan Pau II) Així com el manament de "NO matar" estableix un límit clar que assegura el valor de la vida humana, avui hem de dir NO a una economia d'exclusió i desigualtat d'ingressos. És una economia que mata.

El treball és un dret fonamental, no una almoïna. Fent nostra la causa de Jesús, que aixeca la persona humana en la seva dignitat, el treball ha de promoure la humanització i la solidaritat. Actuem amb esperança. Volem recordar que el que som, és gràcies a molt homes i dones conscients de la seva dignitat obrera, que van aconseguir molts avenços en el terreny laboral, sindical, social i cultural... Com a cristians i cristianes compromesos en el món del treball, estem convençuts que no ens equivocarem mai quan ens posem al costat de les persones que més pateixen l'explotació laboral, la discriminació i l'atur, i volem reafirmar-nos en aquest compromís: "Lluitant per un treball decent i just per a tothom, sense importar el color de la pell, el sexe, la religió o el país d'origen de la persona (Moviment Mundial de Treballadors-es Cristians-es).

Però ¿què hi ha darrere d'aquest fet? ¿Quants llocs de treball indefinits s'han destruït i han estat substituïts per llocs de treball precaris? Darrere d'aquesta notícia continuen havent-hi més de 4.450.000 persones en atur. Cada vegada ens trobem més persones excloses del sistema econòmic, d'altres amb unes condicions laborals penoses, i joves que continuen patint una falta angoixant de perspectives. Persones amb treballs més precaris i amb una situació de més vulnerabilitat. Prioritzant els drets de les persones que no treballen o ho fan en condicions de precarietat. No transigint davant la reculada dels drets dels treballadors i treballadores i del tracte abusiu a les persones immigrades. Cercant alternatives al sistema capitalista i consumista, des d'una manera de viure més senzilla, humanitzadora i solidària. Desenvolupant un treball de conscienciació que trenqui el silenci, el descoratjament i la desconfiança que es viu i s'accepta com a "normalitat". Sent una veu crítica, també en el si de l'Església, i veu dels qui no tenen veu promovent la denúncia profètica; discernint i donant suport a les diferents propostes i mobilitzacions socials i sindicals per fer front a aquest sistema capitalista que empobreix els més febles, trencat la comunió i la solidaritat; donant suport a la iniciativa de la Renda Garantida Ciutadana, la campanya pel repartiment del treball "30 hores/setmanals amb el mateix salari" i el Fòrum d'alternatives a l'atur, la pobresa i la desigualtat.

(Manifest dels: MOVIMENTS OBRERS CRISTIANS DE CATALUNYA I BALEARS (ACO, GOAC, JOC, MIJAC) CAPELLANS OBRERS, RELIGIOSES EN BARRIS I DELEGACIONS DE PASTORAL OBRERA DE LES DIÒCESIS DE CATALUNYA.)

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Jn 15, 1-8

"Sin mí no podéis hacer nada".

La imagen es sencilla y de gran fuerza expresiva. Jesús es la «vid verdadera», llena de vida; los discípulos son «sarmientos» que viven de la savia que les llega de Jesús; el Padre es el «viñador» que cuida personalmente la viña para que dé fruto abundante. Lo único importante es que se vaya haciendo realidad su proyecto de un mundo más humano y feliz para todos.

La imagen pone de relieve dónde está el problema. Hay sarmientos secos por los que no circula la savia de Jesús. Discípulos que no dan frutos porque no corre por sus venas el Espíritu del Resucitado. Comunidades cristianas que languidecen desconectadas de su persona.

Por eso se hace una afirmación cargada de intensidad: «el sarmiento no puede dar fruto si no permanece en la vid»: la vida de los discípulos es estéril «si no permanecen» en Jesús. Sus palabras son categóricas: «Sin mí no podéis hacer nada». ¿No se nos está desvelando aquí la verdadera raíz de la crisis de nuestro cristianismo, el factor interno que resquebraja sus cimientos como ningún otro?

La forma en que viven su religión muchos cristianos, sin una unión vital con Jesucristo, no subsistirá por mucho tiempo: quedará reducida a «folklore» anacrónico que no aportará a nadie la Buena Noticia del Evangelio. La Iglesia no podrá llevar a cabo su misión en el mundo contemporáneo, si los que nos decimos «cristianos» no nos convertimos en discípulos de Jesús, animados por su Espíritu y su pasión por un mundo más humano.

Ser cristiano exige hoy una experiencia vital de Jesucristo, un conocimiento interior de su persona y una pasión por su proyecto, que no se requerían para ser practicante dentro de una sociedad de cristiandad. Si no aprendemos a vivir de un contacto más inmediato y apasionado con Jesús, la decadencia de nuestro cristianismo se puede convertir en una enfermedad mortal.

Los cristianos vivimos hoy preocupados y distraídos por muchas cuestiones. No puede ser de otra manera. Pero no hemos de olvidar lo esencial. Todos somos «sarmientos». Sólo Jesús es «la verdadera vid». Lo decisivo en estos momentos es «permanecer en él»: aplicar toda nuestra atención al Evangelio; alimentar en nuestros grupos, redes, comunidades y parroquias el contacto vivo con él; no desviarnos de su proyecto.

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA:

DISSABTE:2	20h.	Dolors Saumench; Emili Bonet
DIUMENGE:3	11h.	La Cruz de Mayo (Casa de Extremadura)
	13h.	
DILLUNS: 4	20h.	
DIMARTS: 5	20h.	Montserrat, Emília i Rosa Muné Bosch
DIMECRES:6	20h.	Montserrat Mauri
DIJOUS:7	20h.	Carme Miralles
DIVENDRES:8	20h.	Ana Flores i José Bravo (funeral)
DISSABTE:9	20h.	
DIUMENGE:10	11h.	Joaquima Bofill Sabé
	13h.	

REUNIONS:

DIMECRES Dia 6, a les 21'15h. Grup de "Justícia i Pau"

CELEBRACIÓ DE LA UNCIÓ DELS MALALTS

El diumenge de Pasqua de Pentecostès, dia 24 de Maig, a l'eucaristia de les 11h., administrarem el sagrament de la Unció dels malalts a les persones que ho desitgin (han de passar per una situació de salut precària o de la delicadesa de l'edat que suposa tenir setanta cinc anys). Ho heu de comunicar a mossèn Joaquim.

CONDOLENÇA

La donem als familiars de Na Carmen Blanco Chorro; d'En Pere Brull Angela i de Na Concepció Monfort Jarque. Desitgem que els difunts gaudeixin de la Vida per sempre a la casa del Pare.